

ски миръ, споредъ който Гърция бѣ освободена отъ турцитѣ. Ала Одринъ пакъ бѣше върнатъ на турцитѣ.

Въ най-ново време (1912 г.) на българитѣ отново се падна честта да превзематъ Одринъ.

Какъ стана това, ще разкажемъ по-надолу.

Кървавото хоро

Българскиятъ народъ поиска презъ 1912 година да се освободятъ Македония и Одринско отъ турцитѣ. Затова българската войска трѣбваше да се яви пакъ около Одринъ.

Генералъ Никола Ивановъ получи заповѣдь да потегли съ приготвената войска къмъ този старъ, укрепенъ и добре познатъ на старитѣ българи градъ. 8-ма тунджанска дивизия потегли начело.

Пжтътъ по Марица отъ Хасково до Харманлий и Свиленградъ гъмжеше отъ безброй хора, коне, кола и топове. Народътъ изпращаше своитѣ синове. Млади невѣсти и пѣргави момиченца поднасяха и подаваха на познати и непознати чаша вода, плодове, цвѣтя, усмивки и сълзи.

— На добъръ часъ! викаха всички изпращачи. Нека Богъ помогне да победите и да се завърнете живи и здрави.

Както воднитѣ вълни на Марица се мъкнѣха излеко и безшумъ въ коритото надолу, тъй и българската войска безшумно пѣплѣше, било по желѣзница, било пешъ, по посока къмъ границата. Генералъ Ивановъ командваше 65,000 души войници съ 150 полски, 16 планински и сто тежки орджия. Една конна дивизия вървѣше напредъ и разтреперваше земята съ своя тропотъ.